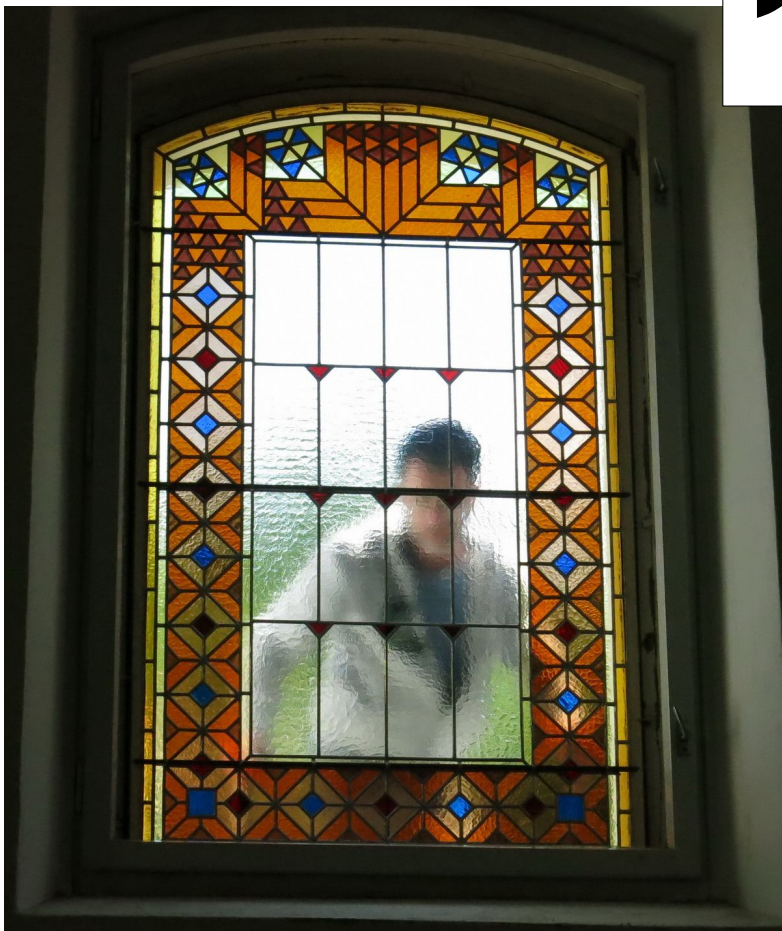

Závornický evangelík

Rok 2016 ročník 20

1

„Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem.“

(1. Mojžišova 1,27)

Sborové heslo pro rok 2016

„Myslíš,“ říká Ježíš Petrovi, „že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi sem ihned víc než dvanáct legií andělů? Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“

(Mt 26,53-54)

Vzpomínáme si? Jednou chtěl kdosi uvést Pána Ježíše na veřejnost a postarat se o to, aby ho všichni viděli. Chtěl mu obstarat zveřejnění, prapory, věhlas. Byl to ďábel. Postavil před něj velmi lákavý návrh – z vysoké hory mu ukázal všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: **„Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět“** (Mt 4, 9). Učedníci by jistě jásali, protože by i na ně padlo něco z věčné slávy tohoto viditelného, nepopíratelného lesku. Kdyby byli ministry tak velikého Pána, kdyby byli čestnými občany theokracie, Boží vlády, nikdo by si nedovolil jimi pohrdat. Ani Jan Křtitel by nemusel posílat z vězení poselství, aby se přesvědčil, jestli je Ježíš skutečně ten, na kterého čekal, a ve kterém se má naplnit úděl a celá budoucnost světa. Nepotřeboval by pochybovat, kdyby byl Ježíš vystavil svou slávu na odív.

Ale podívejme se na něj – on se vydal cestou jinou. Vstoupil do světa tou nejzapadlejší brankou, jakou si umíme představit. Narodil se jako chudé dítě – v chlévě, na okraji světa i společnosti. Těšil plačící, žehnal dětem, na zoufalé vkládal ruce. Tyto chudé, nemocné a

ubohé člověk nenajde na oné vítězné cestě, kterou jezdívají králové. Ti postávají a posedávají ve tmavých a skrytých zákoutích, bydlí v podkrovních světničkách v chudinských čtvrtích.

Proč šel touto cestou, místo toho, aby se chopil moci a slávy, která se mu nabízela? Ježíš nechtěl, aby byli lidé strhávání pochodem dvanácti andělských legií, které mohl povolát, ale nepovolal ani když visel na kříži. A když pomyslíme na uplynulá tisíciletí, nejspíš ani nechtěl, aby vzniklo něco takového, jako křesťanská kultura a křesťanské státy, kde se všichni lidé automaticky ocitají – už svým narozením a samozřejmým církevním obřadem – ve velkém pytlí křesťanstva a majitelů křesťanských listů, i když nemají vůbec žádný osobní vztah k Ježíši z Nazareta. Snad to působí Boží dobrota, že se nám to všecko pod rukama rozpadá a hrozí rozpadnout.

Ježíš to všechno tenkrát nechtěl. Nepřál si žádné paušální křesťanství velkých mas. Chtěl se prostě s každým z nás docela tiše a nenápadně setkat. A kdybychom tak o samotě a tiše stáli před ním – před tím, který je zevnitř proniknut Boží plností, která v něm přebývá – pak bychom si náhle uvědomili, že jsme ztratili Boha, že jsme se stali bezdomovci, a že mezi námi a naším nebeským Otcem jsme vlastním přičiněním vyhloubili propast. A zatímco rozpoznáváme tyto skutečnosti z jeho nenápadného a skromného zjevu,

uvědomujeme si, že on je v této propasti spolu s námi, že nám pomáhá ven, a že přes ni klade svůj kříž jako most. Vidíme, jak s námi trpí, umírá a nese hřích, jak je ve všem – i ve smrti a v propasti do které jsme zapadli – našim přítelem a jedním z nás.

Mohl by to všechno dělat jako král v čele dvanácti andělských legií? Mohl by si to dovolit, kdyby projížděl v purpurovém plášti širokými vyzdobenými ulicemi, kdyby se stal prominentem, hvězdou národa, kdyby se za ním ozýval hrozivý rytmus jeho pochodujících útvarů? Ne, to mohl udělat jen za předpokladu, že se sklonil tak nízko, jak jen to šlo, aby každý z nás musel přiznat: *„Jsem chudý, ale tento můj Bratr je ještě chudší; musím procházet smrtelnou úzkostí, ale tento můj Bratr ji musel vychutnat důkladněji; zdá se mi, že mne Bůh opustil, ale tento můj Bratr musel zakusit trpkost tohoto odloučení v daleko větší míře a musel křičet do noci Golgoty hlasitěji, než jsem*

to já kdy ve svých nejtemnějších hodinách musel udělat.“

Proto netáhl Ježíš do světa s dvanácti andělskými legiemi jako mesiášský král. V tom případě bychom se na něj mohli dívat a zdravít ho jen zdálky přes ochranný kordon a bezpečnou vzdálenost, kterou se obvykle obklopují „velikáni“ tohoto světa. Proto se stal chudým tesařovým synem jako tisíce jiných. Proto umíral jako všichni jeho lidští bratři. Proto si neodepřel nic z toho, co musí nést ostatní. Vypil kalich hořkého nápoje až do dna, udělal to pro mne i pro tebe.

Dodnes je Golgota nevyřešenou otázkou mnoha milionů lidí. Ale Ježíš Kristus přinesl řešení nejjasnější, nejpravdivější, nejspasitelnější. A tak nemáme jen vzpomínat, ale znovu se pokořit, znovu si uvědomit význam Kristovy zástupné oběti. A především – děkovat.

Představuje se: Petr Maláč, farář ČCE v Hošťálkově

Jmenuji se Petr Maláč, za chvíli mi bude 61 let (utěšeně přibývají), mám ženu, čtyři děti a již sedm vnuků. Otec, volyňský Čech, pocházel z Ukrajiny a prošel válkou, maminka se narodila a žila v Heršpicích u Slavkova. Po válce se sešli a vzali v pohraničí v jedné vesnici u Krnova, když tatínek mamince slíbil, že s ní bude chodit do kostela. Celou rodinu (mám ještě tři sourozence)

vedla k víře pevnou rukou maminka, která se modlila za to, abych já byl lékař a můj bratr farář – můj bratr je lékař a já...

Začátkem sedmdesátých let nastoupil do krnovského evangelického sboru br. Bronislav Kielar. Udělal si diakonské zkoušky, opustil své dobré místo v ostravských železárnách, zbavil se domečku na Těšínsku, který postavil vlastníma rukama, a – pietní zbožností formovaný – šel dělat kazatele. Zavolal ho Pán. Byl to skutečně požehnaný, pravdivý člověk, pastor každým coulem; čeho se mu nedostávalo v oblasti teologie, to vrchovatou měrou vyvažoval svou pracovitostí, laskavostí, otevřeností. Mohl jsem jej sledovat asi od svých patnácti let. Sám jsem nad cestou kazatele nikdy nepřemýšlel, stát před lidmi, jim na očích, mi nebylo nikdy blízké, jsem spíše technický typ. Proto jsem také vystudoval strojní průmyslovku a po vojně šel pracovat do jednoho krnovského podniku. Při cestě mládeže na Slovensko, jsem – ve Spišské Nové Vsi v Církvi bratrské – potkal děvče a pustili jsme se životem spolu. Když začaly přicházet na svět naše děti, náhle tu byla zásadní otázka, kde se usadíme. Vypadalo to spíše na Slovensko a jednou nohou jsme tam už byli. Ale najednou tu bylo také dost jasné vnitřní volání, k tomu se přidal požehnaný příklad bratra kazatele Kielara a formování a svědectví víry maminky – tomu jsme se s mou ženou neuměli postavit a rozhodnutí bylo na světě. Udělal jsem si diakonské zkoušky

a když v Rýmařově zemřel diakon Trnka, opustil jsem své zaměstnání a 1.ledna 1984 ve svých 29 letech nastoupil na jeho místo. Vše se změnilo ze dne na den, byl jsem hozen do vody a musel plavat. Začal jsem také dálkově studovat teologickou fakultu v Praze a mezi prvními byl promován na Karlově univerzitě – až jsem se styděl, protože mnohem moudřejší kolegové to postupně dostávali zpětně; minulý režim teologickou fakultu jako vysokou školu neuznával a žádné promování v tomto oboru nebylo možné. V Rýmařově jsem byl osm let. Když jsem za své působnosti tam dostudoval, jel jsem ještě na třičtvrtě roku do Basileje na postgraduální studium; já jsem tam ale spíš přemýšlel, jestli se nemám vrátit ke své civilní profesi, cítil jsem se dost unaven a nevěděl jsem, jestli jsem schopen jít jako kazatel životem dál. Přišlo ale pozvání do šumperského sboru, věřím i Boží síla k tomu, a má kazatelská dráha pokračovala. Začal jsem také každý pátek navštěvovat mírovskou věznici a pak také ústav pro mentálně postižené muže v Olšanech u Šumperku, a poznal, že mě tato práce těší. Od samého počátku jsem také začal pravidelně jezdit do sobotínského domova pro seniory pod Diakonii a domova pro seniory v Šumperku. Zůstal jsem v Šumperku šestnáct let a pak se nechal pozvat k práci do Hošťálkové. Tady jsem už více než sedm let a blížím se k důchodovému věku. Každý sbor, ve kterém jsem působil byl dost jiný, s jinými důrazy a musel jsem se v něm vždy nějak zorientovat a najít. Ale to, co

mě vždy neslo, bylo a je to, že uvnitř nějak stále cítím, že jsem se do této služby nepostavil sám, ale že mě do ní postavil Ten, který je nad námi, náš Pán. Vyrůstal jsem z kořenů prosté spoléhající, služebné víry, oslovovalo mě Kalvínovo „Soli Deo gloria“ – „Samému Bohu sláva“. Pak jsem se pouštěl cestou různých zbožných důrazů, jak se v církvi různě objevovaly a nabízely (u nás, nebo na Slovensku) a velmi nad nimi přemýšlel – neustále jsem se pokoušel hledat to, co vede k vzájemné lásce, službě, jednotě. Prošel jsem skutečně mnohým a děkuji za to

Pánu, že mi to dopřál. Ale mým vyznáním je, že po tom velkém oblouku, který trval asi 35 let se vracím zpět k poznání, že nejlepší je prostá, na Pána spoléhající, služebná víra – ta nezklame. Z Písma mne neustále oslovuje „*víra – skrze – lásku – dělající*“. To je tedy pro mne důležité, žádná velká teologie ani ty mnohé zbožné důrazy. Na závěr snad jen to, že také všechny mé děti jdou cestou víry a poctivě k tomu vedou děti své – naše vnuky. Nechlubím se tím, raduji se z toho a děkuji za to Pánu.

Petr Maláč

Postní zamyšlení

Máme jídlo v ledničce, střechu nad hlavou, vlastní postel, oblečení i vlastní boty... 75% obyvatel tohoto světa na tom tak dobře není. A my toho máme ještě víc – žijeme v míru, můžeme si dopřát i zábavu (koncerty, kina, divadla) i dovolenou... S těžkou prací v zaměstnání, v domácnosti i na poli nám pomáhají stroje (pračky, traktory...). Žijeme mnohem pohodlněji, než žili naši předci. Žijeme v podmínkách, které nám umožňují šťastný a spokojený život.

Ale jsme spokojenější? Máme víc času na Boha a na druhé? Jsme vděční za to, co máme? Anebo to vše bereme jako samozřejmost a stěžujeme si, jak je to dnes těžké a jak máme málo času? V povaze člověka je hledat příčinu své nespokojenosti (chcete-li viníka) mimo sebe. Jenomže naším nepřítelem jsme my sami. Sami sobě.

Základní příčinou našich problémů je nedůslednost v sebeovládání. Začíná to u jídla, pití, pokračuje neschopností vytvořit si rozumný denní řád, umět vypnout televizi nebo počítač, udělat si čas pro sebe, pro druhé, na každodenní modlitbu a četbu Bible, jít včas spát, nechťit všechno hned... Svět nám toho nabízí tolik, že my neumíme všem těm pokušením nastavit hranice. A ne vždy to končí jen bolestí žlučníku nebo hlavy!

Není právě postní doba tím správným obdobím, abychom se zastavili a zamysleli nad svými návyky? Abychom s prosbami o Ducha Svatého začali cvičit svoji vůli? Člověku prospívá sebeovládání. A ďábel i dnes volí podobnou taktiku, jako tenkrát na poušti, kde pokoušel Pána Ježíše. Neubližuje mu na těle, aby ho „dostal“. Chce získat jeho vnitřní rozhodnutí. Už ve Starém zákoně čteme, že síla muže není v jeho svalech. Síla člověka je

především v jeho duchu – ve vůli. Bez této vnitřní síly je každý člověk snadno ovladatelný. Důsledkem toho pak je, že je vnitřně nešťastný.

Pán Bůh ale chce, abychom měli radost ze života a abychom prožívali skutečnou svobodu Božích dětí. **On pro to udělal všechno** a o Velikonocích si to budeme znovu připomínat. To ale neznamená, že my už nemusíme nic. Naopak! Apoštol Pavel nás vyzývá: „**S bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.**“ (Fp 2,12-13)

Rozhodně není jedno, jak žijeme! Jsou jenom 2 možnosti. Buď budeme na straně vítěze se všemi důsledky (úzká cesta, která vyžaduje úsilí, na které ale nejsme sami), nebo zůstaneme na straně poraženého se všemi důsledky (to je cesta široká a pohodlná).

My jsme byli povoláni ke zbožnému životu. Tedy k životu s Bohem, z Boží moci. K životu, pro který jsme byli stvořeni. Na Golgotě si nás Pán Bůh znovu drazé koupil pro sebe. Abychom se znovu mohli stát jeho nepokřiveným obrazem. Nejen v této postní době usilujme o to, abychom jím jednou skutečně byli! A k tomu se také navzájem povzbuzujme!

Pavlaína Komárková, s použitím příručky „Mana pro tento den I-III.2016“

Náš časopis začíná jubilejní 20. ročník !

Přání ke 20. narozeninám

Otcové bývají na své děti zpravidla pyšní, a když děti dospějí, propouští je rodič do světa s jistou lítostí. Často pak děti svými úspěchy rodiče předčí. Alespoň se tak domnívám. Tato životní etapa mě teprve čeká. Avšak jedno mé dítě se už před několika lety zcela osamostatnilo. Zůstalo po mně v Javorníku a žije si tu svým životem.

Začalo se mu říkat Javornický evangelík. Ale abych byl upřímný, Javornický evangelík je jen potomek sborových dopisů, které tu byly už mnohem dřív. Jen ten můj kluk si trochu drze a troufale řekl, že nechce být pouhým obyčejným dopisem a začal si hrdě říkat časopis. Snad zdědil po svém tvůrci jisté žurnalistické ambice, tedy něco, co by jednoduchou interní tiskovinu povýšilo na veřejný sdělovací prostředek, když už máme tu svobodu slova. On se však chtěl vyjadřovat nejen slovem, ale i obrazem. V dobách, kdy ještě nebylo tak snadné

v amatérských podmínkách tisknout ve velkém nákladu kvalitní fotografie, přemýšlel

Javornický evangelík

SBOROVÝ DOPIS ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V JAVORNÍKU

Ročník 1 číslo 1

Adventní vydání

Prosinec 1997

ADVENTNÍ ÚVAHA

OBSAH

„Připravujte cestu Páně, přímě činite stezky jeho.“ Mt 3,3

Tak už máme zase advent! Adventní čas nám připomíná, že vánoce už klepou na dveře. Co nám většínou jako první připomenou vánoční svátky, to jsou výkladní skříně obchodů ve městě nebo reklama v televizi. Pro nás je to vybitnutí k horečnatým nákupům, abychom na nikoho nezapomněli se svým dárkem. Pak je ještě třeba udělat předvánoční úklid a napéct

Adventní úvaha...1

Slovo faráře...2

7...str.3

jak to technicky dobře a levně zvládnout. Chtěl působit aspoň trochu profesionálně. Když dospěl a zmoudřel, pochopil, že tu není proto, aby poutal pozornost na sebe, ale aby dobře reprezentoval svůj sbor a pravdivě ukazoval, co vše se ve sboru děje. Podařilo se mu za tím účelem dávat lidi dohromady a tvořit z nich spolupracující tým. Ale to už jsem já pozoroval jen zpovzdálí a trochu jsem mu i záviděl, jak dobře si vede. Jsem však rád, že na mě nezapomíná a pokaždé, když se rozbíhá do světa, jako první se zastaví na kus řeči u mne, aby mi povyprávěl, co je zase v Javorníku nového. Nuže, můj milý Javornický evangelíku, co jiného ti přát ke tvým dvacetinám, než slovo Písma: „*Kéž ti Bůh všemohoucí požehná, rozplodí tě a rozmnoží.*“ (Gn 28, 3)

Josef Hurta

Co se událo:

Koncert skupiny Only His (CASD) 17.1. – tentokrát o věrnosti

Milí bratři, milé sestry, rok s rokem se sešel a my jsme si opět mohli vychutnat krásnou atmosféru spojenou s koncertem ONLY HIS, hudební skupiny složené z mnoha mladých a talentovaných lidí, převážně členů Církve adventistů sedmého dne. Kostel se naplnil bez problémů, o to už léta - v souvislosti s vystoupením této kapely - strach nemáme ☺ A každý, kdo přišel, jistě nelitoval. Slyšeli jsme zajímavé i krásné melodie a také hluboké texty. Mně se však do paměti vtiskla jejich společná modlitba před začátkem celého vystoupení. Uvědomil jsem si, že jejich společným cílem je skutečně oslavit Pána Boha a předávat evangelium. A to mě na vystoupení skupiny Only His těší asi nejvíce.

Petr Kulík

Nové webové stránky

V lednu 2016 jsme spustili nové sborové webové stránky, které jsou průběžně doplňovány a aktualizovány. Naleznete na nich aktuální program týdne, ale také třeba něco z historie sboru. Vyvěšujeme na ně pozvánky na různé mimořádné sborové akce, ale také do nich vkládáme pravidelná kázání – nyní jako novinku také v audio verzi (mp3), abyste se mohli rozhodnout, zda si kázání přečtete, nebo poslechnete. A koho zajímá víc, podívá se přímo na web: www.cce-javornik.estranky.cz.

Petr Kulík

Sbírky v minulém období

Pro děti a mládež: 20.12. - dětská vánoční slavnost - 5 320 Kč,

24.12.-Štědrý večer – 14 665 Kč a 31.12.- Silvestr – 5 945 Kč

25.12.Sbírka na bohoslovce-12 040 Kč

14.2.2016 na tisk ČCE se vybralo-2220 Kč

Salár za rok 2015 - 608 218 Kč

Všem dárcům srdečně děkujeme !

Revize kartotéky

V roce 2015 proběhla revize sborové kartotéky: své členství ve sboru ukončilo 92 osob, naopak nově přistoupily 4 osoby, takže k 1.1.2016 je stav 529 členů sboru, z toho je 242 členů s právem hlasovacím.

Přednáška o práci Diakonie ČCE v Iráku

V neděli 7.2. od 18.00 h u nás **přednášel br. Eliáš Molnár**, který je PR koordinátorem Střediska humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie ČCE. Na podzim 2015 strávil 10 dní v Iráku v uprchlických táborech. O této své dobrodružné cestě nám vyprávěl velmi podrobně a zajímavě (čemuž výrazně přispěly také pěkné fotografie). Z této přednášky a následné diskuze jsme odcházeli velmi obohaceni - mj. s pocitem, že je snadné z dálky nesprávně posuzovat poměry v tak složité zemi jako je Irák. A velmi obtížné celému problému migrace obyvatelstva porozumět. Na světě je na světě mnoho míst, které bych rád navštívil. A díky br. Molnárovi také vím, že je na světě mnoho lokalit, které bych navštívil jen velmi nerad. A tím víc mě těší, že jsou mezi námi lidé, kteří se na tak nebezpečná a zároveň potřebná místa vydávají a tamním obyvatelům pomáhají v jejich nelehkém životním údělu. Společně tedy pro něj, pro jeho kolegy i pro celou Diakonii vyprošujeme Boží požehnání.

PS: Věděli jste, že Diakonie ČCE pomáhá i třeba v Barmě? Já ne!

Petr Kulík

Postní sbírka vyhlášená Diakonií, určená pro lidi žijící v uprchlických táborech v Iráku, probíhá celé postní období. Přispíváme na ni v kostele při bohoslužbách.

Čeká nás...

Výroční sborové shromáždění

proběhne 13.3. v rámci obvyklých bohoslužeb v 10 hodin. Hlavní body jednání: zpráva o činnosti sboru a účetní zpráva za rok 2015. Prosíme především členy sboru s hlasovacím právem, aby se dostavili.

Stavební práce

Práce ve sborovém domě a kostele se přes zimu zastavily, probíhá „papírová“ příprava. S příchodem teplejším počasím začneme se stavebními pracemi a brigádami ve sborovém domě, které se budou týkat hlavně nových záchodů a kuchyňky.

Konfirmace

Milí bratři, milé sestry, konfirmace se blíží! I konfirmandům (Jan Dermíšek, Jana Komárková a Kateřina Vymazalová) už došlo, že moc času jim už nezbývá. Zkouška konfirmandů proběhne v neděli 13.3.2016 od 15.00 h. Přijďte se tedy přesvědčit o tom, že se naši milí konfirmandé učili opravdu poctivě. Ale ještě důležitější pro ně bude, když je přijdete povzbudit. To platí dvojnásob o Konfirmační slavnosti, na kterou jste všichni srdečně zváni. Ta proběhne - jak je v našem sboru tradičně zvykem - na Květnou neděli, tedy **20.3.2016** od 10.00 h.

A pozor! Tak jako v minulém roce, i letos při Konfirmační slavnosti budou přijati noví konfirmandé pro rok 2015/16. Jsou jimi: Kristýna Prekopová, Michaela Pavlincová, Jiří Bančák, Marek Machovčák a Šimon Hrbáč. (Pokud by ještě jiné děti, které jsou nyní v 7. třídě ZŠ a byly v našem kostele pokřtěné, chtěly také docházet na konfirmační cvičení, budeme jen rádi!)

Petr Kulík

Velikonoční modlitební řetěz 24-7

Zveme Vás na velikonoční modlitební řetěz 24-7, který se uskuteční od pátku 26. března do neděle 28. března 2016. Modlitební místnost, kde modlitební řetěz probíhá, bude vytvořena v klubovně ČCE na faře (vchod přes zahradu). Na tyto modlitby za Javorník a jeho okolí zveme všechny křesťany. Více informací a přihlašovací tabulku, která bude otevřena cca 2 týdny před akcí naleznete na webu: <http://www.modlitby24-7.cz/javornik/>

Pokud nemáte internet pro přihlášení, neváhejte nás kontaktovat. Rádi Vás přihlásíme.

Bětko a Dan Raškovi, tel. 731 197 983

Setkání učitelů nedělních škol

Hosty budou Pavlína Žambochová a Janina Zemanová, psychologka.

Téma je „Jak zaujmout děti pro biblický příběh“.

Setkání se uskuteční **v sobotu 12.3.** v Zádveřicích od 9 hodin.

Milé děti, na přelomu dubna a května proběhne tradiční kolo závodu tříčlenných hlídek „**Biblická stezka**“. Kdo se chcete připojit, informujte se u s. Světlany Greplové, nebo přijďte do KOBSu – scházíme se v pátek v 15.15h.

Konference Modliteb 24-7 a nevyslyšené modlitby

Nevím jaká je vaše zkušenost, ale já běžně zažívám, že Pán Bůh na mé modlitby jakoby nereaguje. Sice mám zkušenost, že Bůh někdy odpovídá a vstupuje do situací, za které se modlím a já jsem už zažil i některé skutečně nadpřirozené zázraky. Ale mnohem častěji je moje zkušenost opačná, nic se neděje a zdá se, Pán Bůh mlčí. V tu chvíli zápasím s pochybnostmi a mám spoustu otázek, které bývají i celkem bolestivé.

Rád bych Vás pozval na jednodenní konferenci, kde se na některé z těchto otázek pokusí odpovědět Pete Greig, který je zakladatelem Modliteb 24-7. Tuto krátkou konferenci pořádně 7. května v Brně a kromě Peta na ní bude mluvit i Kateřina Lachmanová a Jiří Unger.

Na konferenci se můžete těšit také na chvály, které povede Gina Čunková a kapela Donebevolající. Do programu se budete moci zapojit v panelové diskuzi, kterou bude moderovat Petr Húšť. Konferenci večer uzavřeme večerem modliteb a chval, do kterého zapojíme i další umělce vyjadřující chválu a úctu k Bohu různými kreativními způsoby.

Více informací, program a také vstupenky si můžete objednat na webové adrese www.modlitby24-7.cz/zlomenesrdce. Vstupenek je omezené množství, tak nečekejte s objednávkou na poslední chvíli.

Za náš přípravný tým Vás všechny srdečně zvu.

Daniel Raška

Letní tábor

Milé děti, letos jedeme opět na tábor! Ten proběhne opět na Ranči Rovná v Jankovicích v termínu od 1.7. - 8.7.2016. Letošním hlavním vedoucím bude br. Pavel Popovský, presbyter hodonínského sboru, který dlouhá léta jezdil jako vedoucí na tábory vedené naším br. kurátorem Šimšou. Tábor je určen opět pro děti od 7 do 15

let. A všechny ostatní informace včas dodáme. Tak si tento termín zarezervujte a hlavně se těšte!

Petr Kulík

„Seniorátní evangelická neděle“. V neděli 29.5. se v Kateřinicích budete moci setkat se synodním seniorem Danielem Ženatým, celocírkevním kantorem Ladislavem Moravetzem a dalšími hosty.

Účast přislíbili Daniel Ženatý, Ladislav Moravetz a Jan Ort (Jiří Schneider?) Téma dne bude „Menšina většině“.

Připravujeme

- 28.8.2016 v Javorníku – společná neděle s evangelíky ze Stříteže a Rožnova

- 18.9.2016 – náš sborový výlet do sboru ČCE v Českém Těšíně (podrobnosti v příštím čísle)

Návštěva Herrnhutu

30. ledna jsme s přáteli navštívili město Herrnhut, doslovně přeloženo ochrana Páně, odtud český název Ochranov. Herrnhut leží v Německu, asi 40 km od Liberce.

Založen byl roku 1722 moravskými bratry, kteří utekli z Čech před pronásledováním, vedeni tesařem Kristiánem Davidem.

Pozemky na postavení města jim poskytl hrabě Zinzendorf, v té době 22letý.

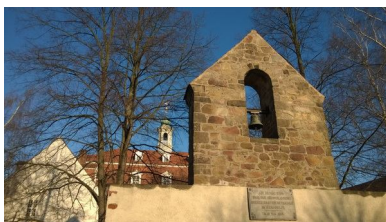
Na konci druhé světové války byl Herrnhut vypálen sovětskou armádou. Do šedesátých let probíhala rekonstrukce města. Z původní modlitebny zůstala dochována část zdi, za kterou je postavena nová modlitebna Jednoty bratrské.

Z historického centra jsme se vydali lipovou alejí ke hřbitovu moravských bratří. Na hřbitově jsou pochováni muži na jedné straně, ženy na straně druhé, tak jak se sedávalo v modlitebně. Na každém hrobě leží jen prostý kámen se jménem zemřelého. Poněvadž zde těla zemřelých mají očekávat druhý Ježíšův příchod, žádný hrob nebyl zničen. Hřbitov se stále rozšiřuje.

Ve městě si nelze ne všimnout úcty k poslednímu biskupovi staré Jednoty bratrské J. A. Komenskému. (ulice J.A. Komenského, gymnázium J. A. Komenského).

Typickou herrnhutskou hvězdou, která svítívá i v javornickém kostele o každých Vánocích, tu jsme viděli na každém kroku.

Někoho zaujme hvězda, někoho historické budovy, ale nejsilnější je dotyk s dědictvím moravských bratří.

Pavel a Magda Kománkovi

Přehled bohoslužeb ve velikonočním období

5. postní neděle 13.3.	10:00 bohoslužby a výroční sborové shromáždění 15:00 zkouška konfirmandů
Květná neděle 20.3.	10:00 konfirmační slavnost
Zelený čtvrtek 24.3.	18:30 čtení pašijí
Velký pátek 25.3.	10:00 bohoslužby se sv. večeří Páně
Neděle vzkříšení 27.3.	10:00 bohoslužby se sv. večeří Páně
Pondělí velikonoční 28.3.	10:00 bohoslužby, s.f. A. Prčíková

Na Hod Boží velikonoční se koná
sbírka na Hlavní dar lásky JJ

Sbírka darů Jeronýmovy jednoty bude letos 13.-14. května 2016

Čt 5. 5. 2016	18:30 Nanebevstoupení Páně
Ne 15. 5. 2016	10:00 Svatodušní neděle
Po 16. 5. 2016	18:30 Svatodušní pondělí, s.f. A. Prčíková